

Manifest contra la violència de gènere.

Bahà'u'llàh, fundador de la Fe Bahà'í, i en la que s'inspira la Associació de Dones bahà'ís de Barcelona, ha establert que la violència y la força, la compulsió y la opressió no tan sols són totes condemnades sinó prohibides. En una de les seves amplies referències al tema Ell escrigué: "Se us ha prohibit en el Llibre de Déu prendre part en conteses i conflictes, colpejar a un semblant o cometre actes similars que moguin a ànimes i cors a entristir-se"

Per un altre costat la igualtat de l'home i la dona és un principi espiritual i social clarament mencionat en els principis bahà'ís i s'estableix com un dret fonamental que condueix a la integració personal i a la cohesió social.

L'emancipació de la dona és un requisit per a la pau. Solament quan a la dona se li accepti com copartícep junt amb l'home en tots els camps de l'activitat humana, es podrà crear el clima moral i psicològic perquè pugui sobresortir la pau internacional.

Per tant la violència contra les dones i les nenes és, des de el punt de vista bahà'í, un fet inadmissible i totalment reprobable, que requereix una amplia sèrie de mesures a nivell individual, social e institucional.

La violència de gènere es manifesta de formes diverses, i afecta tots els aspectes de les societats i del desenvolupament humà. És impossible ignorar els vincles que existeixen entre la violència en el sí de les famílies i la violència social, estructural i política.

Perquè els esforços en la eradicació de la violència siguin eficaces, és necessària la coparticipació d'homes i dones i la intervenció activa en tots els estaments socials. Les estratègies orientades a remeiar les situacions en les quals es produeix qualsevol tipus de violència han de tenir en compte a tots els membres de les famílies, ja que la dinàmica de la violència domèstica els afecta a tots directament. Aquest esforç ha de començar amb una nova definició del concepte família. Qualsevol que sigui la grandària i composició de la família, la seva existència no s'ha de basar en el poder sinó en la unitat, la igualtat i el respecte mutu.

Aquesta visió requereix una àmplia gamma d'accions, des de la revaluació dels valors i actituds fins a la definició i penalització de les conductes violentes. La presa de consciència sobre aquests delictes i les mesures per combatre'ls i prevenir-los han de ser processos simultanis. L'eliminació de la violència domèstica no és una qüestió de gust personal, de cavallerositat, de gràcia o de bon talant, es tracta d'una obligació i responsabilitat que ens imposa la nostra condició humana i la nostra interdependència.

És necessari reconèixer públicament el problema de la violència de gènere. Un dels principals obstacles per a l'eliminació de la violència de gènere és la negació. La necessitat de les víctimes de ser estimades i acceptades impedeix amb freqüència que denunciïn els abusos, i de vegades les porten a negar fins i tot que els estan soffrint. Cal ajudar a les víctimes a reconèixer l'existència d'aquesta violència, ja es tracti de violència contra elles mateixes, contra les seves germanes, els seus germans, la seva tia o la seva àvia. I cal brindar-los també tots els serveis de suport jurídic i emocional que requereixin. Així mateix, cal ajudar al fet que les dones i nens no

entrin de connivència amb els homes ni perpetuïn la violència en mantenir el silenci, excusar aquests actes, culpar-se a si mateixes i acceptar les justificacions culturals.

La violència de gènere és un tema relacionat amb el desenvolupament humà i amb els drets humans. Aquesta forma de violència perjudica a les esposes, mares i filles que són colpejades, violades, i privades de la seva dignitat humana i dels mitjans per satisfer les seves necessitats bàsiques. En comprovar i perpetuar l'històric desequilibri de poder que existeix entre tots dos sexes, la violència de gènere imposa enormes obstacles al desenvolupament i progrés ple dels homes i les dones. I al passar d'una generació a la següent, la violència domèstica imposa traves al desenvolupament de societats íntegres. Per poder posar en pràctica estratègies eficaces per al desenvolupament, els organismes i organitzacions que treballen amb dones i nens hauran de ser més sensibles al tema de la violència i convertir-ho en un element central de les seves tasques, tenint en compte que, contràriament a la creença generalitzada, l'elevació de la situació de les dones no sol comportar una disminució sinó un augment dels casos de violència, ja que els homes se senten amenaçats per la pèrdua de poder.

Davant d'aquest problema tots hem d'actuar:

Serà necessari que els estats prenguin mesures per protegir a les dones i els nens dels abusos i per prevenir que aquestes violacions ocorrin. S'han d'adoptar mesures perquè els dirigents religiosos i polítics, els educadors i les autoritats policials siguin més sensibles a aquest problema i es mobilitzin en suport dels nous valors culturals de respecte entre els sexes, que reemplaçarien els antics conceptes de domini d'un sexe sobre l'altre.

Els mitjans de comunicació han d'eliminar les imatges estereotipades de les nenes i dones, que han de ser presentades en condicions de igualtat amb els homes. L'explosió de les comunicacions durant el passat segle ha donat lloc a una indústria multimilionària que glorifica la violència per mitjà del cinema, la televisió, les revistes i la música. Aquests mitjans perpetuen el concepte erroni que les víctimes provoquen, i fins a desitgen, la violència domèstica. És necessari que els mitjans deixin de transmetre missatges que exalten la guerra i la violència social, a les quals presenten com a manifestacions naturals de la potència masculina, mentre reforcen la impressió de que les dones són els objectes impotents i assequibles dels desitjos sexuals masculins.

El sistema educatiu ha de perfeccionar els seus programes d'estudis i esports mitjançant noves activitats i nous textos que promoguin la igualtat entre els sexes. I sobre tot s'ha de donar més èmfasi a aquest tema entre el grup de joves de 12 a 15 anys.

I tots i cada un de nosaltres ha de prendre major consciència de que el problema es pot trobar molt a prop nostre. No tanquem els ulls, no tapem l'oïda, no callem. No ens quedem indiferents, no pensem que és un problema de l'altre, ja que en cada cas de violència de gènere, en cada mort per aquest motiu, la humanitat per un tresor i en cert sentit es mora una part de cada un de nosaltres.

Tot i la gravetat del problema de la violència de gènere, volem acabar aquest manifest amb un clam d'esperança, extret de entre les perles que trobem en els escrits bahà'ís:

“Tingueu seguretat! –diuen- Aviat arribarà el dia en què l'home, dirigint-se a les dones, dirà: "Beneïdes sigueu! Beneïdes sigueu! Veritablement sou mereixedores de tots els dons. Veritablement mereixeu adornar els vostres caps amb la corona de la glòria eterna, perquè en les ciències i en les arts, en virtuts i perfeccions, vosaltres sereu iguals a l'home; i quant a tendresa de cor i abundància de misericòrdia i simpatia, sou superiors".